

ΕΡΜΙΝΑ ΚΥΠΡΙΑΝΙΔΟΥ

ΑΝΤΙΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ ΑΤΤΙΚΗΣ, ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ Κ.Ε. ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ

«ΤΟ ΠΑΡΚΟ ΔΕΧΕΤΑΙ ΜΕΓΑΛΕΣ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΕΣ ΡΟΕΣ»

Η αντιπεριφερειάρχης Κεντρικού Τομέα Αττικής προσπαθεί να βρει απαντήσεις στα ερωτήματα που προκύπτουν από τη ζοφερή πραγματικότητα του πάρκου.

ΤΟΥ *Νίκου Βαφειάδη*, nikosvafiadis.wordpress.com

Εχετε δηλώσει πως το Πεδίον του Αρεως αποτελεί για εσάς «προσωπικό στοίχημα». Όμως η κατάσταση είναι χειρότερη από ποτέ.

Σε συνεργασία με την οικολογική συλλογικότητα «Let's do it», το ΚΕΘΕΑ και φοιτητές της ΑΣΟΕΕ ήδη έχουμε κάνει μια συμβολική δράση καθαρισμού. Σκοπεύουμε να κάνουμε και άλλες τέτοιες παρεμβάσεις. Οι ανοικτές προσπάθειες με συλλογικότητες, με φορείς, είναι εκ των ων ουκ άνευ για να μπορέσουμε να ξανακάνουμε αυτόν το χώρο πνεύμονα ζωής, ψυχής, μια οάση μέσα στο κέντρο της μητροπολιτικής πόλης μας. Η επίσκεψή μου εκεί μου έδειξε ότι, παρά τα προβλήματα, το Πεδίον του Αρεως εξακολουθεί να είναι ένας μικρός παράδεισος. **Τι να κάνει ένας εθελοντικός καθαρισμός λίγων ωρών; Το Πεδίον του Αρεως βανδαλίζεται καθημερινά, υπάρχει μόνιμη εγκατάσταση αρκετών δεκάδων αστέγων, που εναλλάσσονται, πλήθος τοξικομανών, εμπόριο ναρκωτικών επί 24ώρου βάσεως, συμμορίες Ρώσων και Αφγανών. Έχετε αναλάβει τη διοίκηση εδώ και οκτώ μήνες. Κάντε έναν πρόχειρο απολογισμό.**

Αναλαμβάνοντας εμείς την Περιφέρεια την 1η του Σεπτεμβρίου, βρήκαμε τη Διεύθυνση Πάρκων και Αλσών απολύτως υποστελεχωμένη, με 4-5 ανθρώπους, που δεν μπορούσαν να κάνουν και πολλά πράγματα. Σήμερα είναι οκτώ και είμαστε σε διαδικασία ενίσχυσης. Επίσης βρήκαμε και κάποιες εργολαβίες σε εξέλιξη, τις οποίες σταματήσαμε προκειμένου να τις ελέγξουμε. Ανάμεσα σε αυτές ήταν οι συμβάσεις με ιδιωτικά συνεργεία φύλαξης και καθαρισμού. Πρόσφατα έχει ξεκινήσει πεζή περιπολία 3-4 αστυνομικών από τις 7 το πρωί μέχρι τις 1 το βράδυ. Αλλά η πραγματική φύλαξη είναι η κανονική ζωή στο πάρκο, οι δραστηριότητες.

Πώς, όμως, θα προκύψει αυτή η κανονική

ζωή σε έναν λεπτατημένο χώρο, όπου δεν λειτουργεί σχεδόν τίποτα;

Προχωράμε σε μια εργολαβία ανάπλασης πρασίνου ύψους 1.800.000 ευρώ, μια εκτεταμένη παρέμβαση που θα γίνει στο πράσινο και στα προβλήματα που αναφέρατε.

Πώς θα δεχτεί ο πολίτης μια νέα «ανάπλαση», όταν η τελευταία, που έγινε πριν από μόλις πέντε χρόνια και κόστισε 10 εκατ. ευρώ, δεν κράτησε παρά μόνο λίγους μήνες;

Ξεκινάμε απ' την αρχή με μια καινούργια εργολαβία και πιστεύουμε ότι μετά από ένα εξάμηνο θα αρχίσει να αλλάζει η εικόνα. Δεν πρέπει να παραβλέπουμε το γεγονός ότι το πάρκο, επειδή είναι στο κέντρο, δέχεται μεγάλες προσφυγικές και μεταναστευτικές ροές, έρχεται κόσμος που θέλει να βάλει ένα στρωματάκι να κοιμηθεί. Στόχος μας είναι να υποστηρίξουμε αυτούς τους ανθρώπους, να αποφορτίσουμε το κέντρο και να τους καταλείψουμε σε μικρές δομές ανοικτής φιλοξενίας στους γύρω δήμους, όπου θα έχουν σίτιση και στοιχειώδη υγειονομική περίθαλψη.

Σε μια αστυνομική επιχείρηση πέρυσι είχαν βρεθεί 35 άνθρωποι που ζούσαν στο πάρκο. Τους προτάθηκε και τότε να πάνε σε διαθέσιμες δομές, αλλά οι 33 αρνήθηκαν.

«Τι μπορεί να κάνει η Περιφέρεια για την πορνεία ανηλίκων; Είναι θέμα της αστυνομίας.»

Δεν κάθονται με τους μήνες στο πάρκο. Θέλουν να μείνουν σε μια προσωρινότητα, να εκμεταλλευτούν τα δίκτυά τους και να φύγουν στο εξωτερικό, δεν θέλουν να ριζώσουν στο Πεδίον του Αρεως.

Φεύγουν κάποια στιγμή οι συγκεκριμένοι, αλλά έρχονται οι επόμενοι, το ρεύμα δεν σταματάει.

Τώρα το πάτε στο μεγάλο θέμα που λέγεται μεταναστευτικό. Αυτό δεν λύνεται με ένα μαγικό ραβδάκι. Αυτοί οι άνθρωποι έρχονται από εμπόλεμες ζώνες και βρίσκονται σε δραματική κατάσταση. Υπάρχει υπερσυσσώρευση ανθρώπων στο ευρύτερο κέντρο και κάποιοι βρίσκουν διέξοδο στο Πεδίον του Αρεως.

Προ ημερών ο σύλλογος γυναικών της περιοχής κατήγγειλε πως στο πάρκο ανθεί και η πορνεία ανηλίκων...

Τι μπορεί να κάνει η Περιφέρεια για το θέμα αυτό; Είναι θέμα της αστυνομίας. Αλλά και να διώξεις την παιδική πορνεία από εκεί, θα πάει αλλού. Το θέμα είναι πώς θα αντιμετωπίσεις το προσφυγικό. Απ' ό,τι ξέρω, προσφυγόπουλα και μετανάστες είναι αυτοί που εκδίδονται.

Με το «Green Park» τι γίνεται;

Βρισκόμαστε σε μια -θέλω να πιστευώ- θετική κατάληξη με το Οικονομικό Πανεπιστήμιο, που είναι ακριβώς από κάτω. Τους έχουμε προτείνει να το αναλάβουν αυτοί και να φτιάξουν ένα φοιτητικό campus, ώστε να ανοίξει η περιοχή σε νεαρόκοσμο.

Πώς μπορεί κάποιος να αισιοδοξεί, όταν ακούει για μνημόνια συνεργασίας, για διαβουλεύσεις και συνεργείες και δεν βλέπει να γίνεται έργο;

Εμείς σε καθημερινή βάση ασχολούμαστε -μεταξύ δεκάδων άλλων θεμάτων- και με το Πεδίον του Αρεως, που αποτελεί για εμάς έναν καθημερινό πόνο ψυχής. Αλλά έτσι είναι οι διαδικασίες στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, δυστυχώς αυτή είναι η πραγματικότητα. *